

му стояха войниците. Единъ отъ тѣхнитѣ чиновници раздаваше или продаваше на другитѣ офицери тѣя нѣща съ една много долна цѣна Околнитѣ кѣши бѣха развалени и съ кржвь упржскани. У една порутена кѣша преброихъ 7 тригодишни дѣца и 22 жени прободени съ баюнети. Около купътъ на горнитѣ вѣщи стѣрчаха нѣколко баюнети, на които бѣха набичени по двѣ глави и 4 ржцѣ човѣшки. Една жена на 60 години бѣше потѣрколена татакъ по поляната. Кржвта бѣше почервила бялата ѣ коса; едного ѣ око бѣше испржснато и провиснало, а войницитѣ са подиграваха съ този трупъ, безъ да са посвѣнятъ отъ главатаритѣ си. които имъ нищо не думаха. Видяхъ и една нѣжна рѣжа, на която тритѣ пѣрета бѣха отрѣзани, види са за да извадятъ пѣрстенитѣ; съ мене ведно [имаше още 20 чюдженци, които сичѣи тѣя съ настрѣхваніе глѣдахъ].

(Кореспонденція до в. „Франсе“.)

„Дѣто видяхъ бѣсилата сѣ такива: Три дѣрвени греди издигнати, горѣ сбрани и стегнати, съ единъ жѣлѣзенъ обрѣчъ, отделу виси халка, на халката е прекарано вѣже, това вѣже мѣтатъ на шіята на осѣденія въ видъ на примка и послѣ го дѣржатъ на горѣ. Тѣя, които бѣсятъ сѣ заптій, цигани. Единъ клѣтний останалъ живъ часъ и половина на бѣсилото, защото примката бѣше слаба. Едного обѣсиха янлѣшина, защото, безъ да са приглѣдять, залѣпили на гѣрдитѣ му присѣдата на другъ осѣденъ. На едного отъ осѣденитѣ са сѣжса вѣжето на два пѣти, заптїето дѣрпва пушката си и съ дѣрпката уби злочестія бѣлгаринъ, и сѣтнѣ пакъ го покачи на вѣжето. Турцитѣ съ камани хвѣргатъ на злочеститѣ обѣсени, и дору тѣ издѣхнатъ, мѣченически ги израняватъ.“

(Пишатъ отъ Софія въ в. „Политикъ“.)

Турскитѣ звѣрства въ Батакъ.

(Изъ писмата на дописника на „Дейли Нюзъ“

Г. А. Маъ-Гахана).

Т-Пазарджикъ, 2-й августъ, 1876 г.

„Слѣдъ испращаніето на вчерашното ми писмо, азъ видѣхъ найстрашни работи на свѣта. Сичко, каквото са е казало до сега за турцитѣ, вѣрвамъ го; така и сичко, каквото може да са каже за тѣхъ отъ сега, е за вѣрованіе. Види са има въ звѣрствата на